

Η ΚΛΑΣΣΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΡΩΜΑΙΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

Η ΔΙΟΝΗ

(Του ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΥ, ΣΤ' μ. Χ. αίων)

Και μούτε και μ' ώρσιότερη πώς θάρθη απόψε εκείνη κ' άρχει και μήτε φαίνεται κ' ό τρίτος λόγνος οδύνη.
"Αχ! νάταν έτσι νάθουνη κ' ή φλόγα που με λιώνει νάθω τον ήπνο πούχασα να μου διαβούν οι πόνοι!

Η ΠΕΡΗΦΑΝΗ

(Του ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ, Α' π. Χ. αίων)

Μην τρέχεις έτσι, πρόσμενε νάθω κ' εγώ σιμά σου.
Που θα μπορούσα να σε 'δώ; πώς λένε τ' όνομά σου;
Είσ' άφωνη και δέ μιλεις; που κατοικεις; σπακίνεις;

ΩΔΗ ΣΤΗΝ ΑΦΡΟΔΙΤΗ

(Της ΣΑΠΦΟΥΣ)

'Αθάνατη χρυσόθρονη 'Αφροδίτη,
του Δία πανούργα κόρη, άκονσέ
(με.
Με λύτες μην παιδεύεις την ψυ
(χή σου,
άλλ' έλα τώρα έδω και πρόφτα
(σε με.
Καθώς και άλλοτ' έφτασες, γροί
(κώνας
τη δόλια τη φωνή μου, εσύ τρε
(χάτη
άπάνω στο χρυσόφτερο τ' άμμα
τό πατριό σου άφίνοντας πα
(λάτι..
Και μ' όλα τα γοργόφτερα που
(λιά σου
άπό τα ουράνια βγήκες στον
(άέρα

και σ' έφεραν σ' αυτήν έδω τη σφαίρα
μαζύ με την άθάνατη όμορφιά σου.

Με ρώτησες μ' ώραίο χαμογέλιο:
—Σαπφώ μου, τώρα έδω γιατί στενάξεις;
Τί έπαθες; Τί έχεις; Μίλησέ μου...
Τί θέλεις από μένα και φωνάζεις;
Τί; 'Η καρδιά σου κλείνει πάλι φλόγες;
Και προσπαθεί κανέναν για να μιλέξη;
Κι' αν έφυγεν αυτός από κοντά σου,
πάλι σε σένα μόνος του θα τρέξη...

Μετάφρ. Κ. ΛΙΑΠΗ

σου γρήγορα.

'Ο ναύτης υπάκουσε. 'Αλλά επειδή δεν είχε σίδερο να σιδερώνη
τό πανταλόνι του, τό έβαζε κάτω από τό στρώμα του τή νύχτα για
να τόχη πάντοτε άτσάλωτο. Με αυτό τον τρόπο όμως τό παντα
λόνι είχε σχηματίσει τσάκισι μπρός και πίσω, από πάνω ως κάτω,
πράγμα που δεν συνηθίζοταν τον καιρό εκείνο.

— Δεν είν' άσχημες ή τσάκισες αυτές, είπε ό 'Εδουάρδος, όταν
είδε τό πανταλόνι.

Κατόπιν τό φόρεσε και συνέχισε τον περίπατό του. Τήν επομένη,
όλοι οι άριστοκράτες που παραθερίζανε στη Νίκαια, στο Μόντε Κάρ
λο και στις Κάννες, εμφανίστηκαν με τσάκισι στα
πανταλόνια τους, ή όποια διατηρείται μέχρι σήμερα.

Μιά άλλη φορά που ήθελε να προσφάση κάποιο
σπουδαίο ραντεβού, ό 'Εδουάρδος ντύθηκε τόσο βια
στικά, ώστε ξεχάσε να κοιμητόση τό τελευταίο πρδς
τά κάτω κομμάτι του γιλέκου του. "Όλοι οι κοιμηθέντες
της Εδράτης άφριναν έκτοτε ξεκοιμητόση τό τελευταίο
κομμάτι του γιλέκου τους, μόδα που συνεχίζεται
μέχρι σήμερα από μερικους πολυ... μοντέρνους κυ
ρίους.

ΑΠ' ΟΣΑ ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ

Η ΙΔΙΟΤΡΟΠΙΕΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

Οί πρόγονοι του 'Αλεξ. Δουμά. 'Ο γραφικός χαρακτήρ και
ή φιλολεγειική επιτυχία του 'Εντγκαρ Πέε. Τά όρνιθοσκαλί
σματα του Βυρώνες. Πώς δικαιολογούσε ό Μ. Ναπολέων
τήν κακογραφία του. 'Η ταχυγραφία του Πώλ ντε Κέκ. κτλ.

Για τις ιδιοτροπίες των μεγάλων συγγραφέων έχομε γράψει
ως τώρα άπειρα πράγματα.

Νά, όστόσο, σήμερα μερικές ακόμα άγνωστες λεπτομέρειες σχε
τικώς:

'Ο 'Αλέξανδρος Δουμάς πατέρας, ό χαλκέντερος συγγραφές
των «Τριών Σωματοφυλάκων», διακρινόταν για τήν έτοιμότητά του
και για τό δηρτικό του πνεύμα. Κάποια φορά, ένας αθάνης τόν ά
πεκάλεσε ύβριστικά «νέγρος».

—'Έχετε δίκιο! του άπάντησε με ψυχραμία ό Δουμάς. 'Ο πα
τέρας μου ήταν μιγάς, ό παππούς μου ήταν μαφρός, ό προπάππος
μου ήταν... τίθρος! 'Η γενεαλογία μου δηλαδή άρχίζει από εκεί
που τελειώνει ή... δική σας!

'Ο 'Εντγκαρ Πέε ήταν άριστος καλλιγράφος. Σ' αυτό άλλωστε
όφειλετε και ή πρώτη του επιτυχία. "Όταν παρουσίασε δηλαδή σε
κάποιον εκδότη ένα του χειρόγραφο, εκείνος τό πήρε, τοθούρε με
ματικά, τό βρήκε καθαρογραμμένο κ' άρχισε να τό διαβάξη. Τού
άρεσε φυσικά υπερβολικά, εδέχθηκε να τό εκδώση κ' έτσι ό Πέε
κατέκτησε τή δόξα.

Καλλιγράφοι ήταν επίσης ό Μιραμπώ, ό 'Αραγώ, ό Σκριμπ, ό
Ρενάν, ό Λεζόντ ντε λ' 'Ιλ κ' ό Μπαπασάν.

'Αντιθέτως, ό λόρδος Βύρων έγραφε... όρνιθοσκαλίσματα! Συ
νήθιζε μάλιστα να λήη πολλές φορές:

—Οί τυπογράφοι κάνουν θαύματα! Κατορθώνουν να διαβάσουν
τά χειρόγρατά μου, τά όποια δεν βγάζω... ούτε ό ίδιος!

'Ο Μ. Ναπολέων έλεγε, για
να δικαιολογήση τήν κακογραφία
του:

—Στις φλέβες μου τρέχει
αίμα μεσημβρινό, γοήγορο σαν
τό Ροδανό ποταμό. Συγγραφήστε
με λοιπόν, αν δεν μπορείτε να
βγάλτε τά όρνιθοσκαλισμάτά
μου!

Τά πρώτα χειρόγραφα που έ
στειλε ό Μπαλζάκ στον τυπογρά
φο, δεν περιείχαν παρά τον σκε
λετό του έργου του. "Όταν όμως
κατόπιν έπαιρνε τά τυπογραφικά
δοκίμια, έκανε επάνω σ' αυτά
τις σχετικές συμπληρώσεις, τις
όποιες συνέχισε μέχρις ότου έ
μενε απολύτως ικανοποιημένος.

'Ετσι, όταν έγραφε τον «Καίσαρα Μαρτώ» άνάγκασε τον δυστυ
χημένο τυπογράφο να ξαναστοιχειοθετήση τό κείμενο έξ άρχης 17
φορές!

'Ο Πώλ ντε Κέκ ήταν ταχύτατος στο γράφημο. Σε μιά ώρα τε
λείωνε 12 σελίδες και τά χειρόγρατά του δεν είχαν ποτέ τήν πα
ραμικρή διόρθωσι!

'Ο Αλαματινός είχε τή μαγία να γράφη πάντα με τό μολύβι. 'Ο
'Ιούλιος Βέρον είχε μιά άλλη δική του μέθοδο: 'Αφού δηλαδή έγρα
φε τό μυηστορημάτι του με μολύβι, τά ξαναπαρουνούσε έπειτα με
μελάνι, διορθώνοντάς τα.

'Όταν ό Βύρων ήθελε να γράφη κανένα ποίημα, έπρεπε άπαρα
ιτήτως να έχη τις τσέπες του γεμάτες με... μανιτάρια! 'Η μυροδιά
τους τον ενέπνεε!

'Ο Σαρλ Μπωντελαίρ, για να μπορούση να γράφη, έπρεπε να εί
νε τριγυρισμένος από άρώματα!

'Ο Βάκων, ό Μίλτον και ό 'Αλφιέρι ήθελαν ν' άκούνη μουσική
για να έμπνεώνται. 'Ο Ντάρβιν, προτού καθήσει να γράφη... γρα
φίζουνοσε λίγο τό βιολί του! 'Αντιθέτως, ό Ρουσσώ, ό Νεύτων και
ό Γκαίτε ήθελαν ήσυχία και μοναξιά. 'Ο Κορνήλιος και ό Μαλεμ
πρένυς γράφανε... στο σκοτάδι, 'Ο Σκότς συγγραφέας Θόμψων, ό
Ροσσίνι, ό Ρουσσώ κ' ό Μάρκ Τουαίν έγραφαν τά έργα τους Ξα
πλωμένοι στο κρεβάτι.

'Ο μουσουργός 'Ομηόρ συνέθετε τήν ώρα που πήγαινε έπασία,
ό δε μαθητής του Ντονιζέττι, ενώ έκανε τον περίπατό του πεζός.

'Ο Κάντ είχε μιά πολύ παράξενη ιδιοτροπία: Δεν
μπορούσε να έγρασθή, αν δεν κούταζε μιά λείκα,
που βρισκόταν άπέναντι άπ' τό παράθυρό του. Κι' έ
ταν κάποτε έκωφαν τό δέντρο αυτό, ό φιλόσοφος έ
χασε κυριολεκτικώς τά νερά του!

'Ο άββάς Κάστι συνέθετε τους στίχους του, παί
ζοντας χαρτιά με τον... εαυτό του και ξεπλωμένος
στο κρεβάτι του. Τέλος, ό Χοίμπολτ έγραφε πάντα,
άκουμπώντας τό χαρτί επάνω στο γόνατό του!

